

Bemærkninger til lovforslaget

Ved finansloven er der under de enkelte ministeriers konti stillet beløb til rådighed bl. a. til rejse- og repræsentationsformål. Det er klart, at det ved finanslovens vedtagelse er forudsat, at de midler, regeringen anvender til sådanne formål, bruges på rimelig og forsvarlig måde. At skiftende regeringer deler dette synspunkt, fremgår bl. a. af, at finansministeriet igennem en årrække ved cirkulærer om godtgørelse af udgifter til tjenesterejser i udlandet har fastlagt visse rammer, indenfor hvilke udgifterne skal holdes, når regeringens embedsmænd opholder sig uden for landets grænser i offentligt hverv. Fastsættelsen af sådanne udgiftsrammer indebærer tillige, at eventuelle overskydende rejse- og opholdsudgifter ikke betales af skatteyderne, men af den person, der har afholdt udgifterne, medmindre vedkommende undtagelsesvis har fået en særlig dispensation til at overskride maksimumsbeløbene.

Sagen omkring daværende undervisningsminister Ritt Bjerregaards Parisophold i slutningen af oktober 1978 har med rette vakt den allerstørste opmærksomhed. I henhold til skrivelse af 15. december 1978 fra udenrigsministeriet til undervisningsministeriet har udenrigsministeriet haft udlæg på i alt F. 47.282,12 i anledning af Parisopholdet den 18.-31. oktober. Modværdien heraf, beregnet efter kurs 120,70 den 24/11 1978, er kr. 57.069,52. Af de regnskabsbilag, der har været offentliggjort i dagspressen, fremgår det bl. a., at udgiften til hotel androg F. 21.966,00 og udgiften til leje af bil F. 14.415,12. Hertil kommer, at der til Ritt Bjerregaard blev udbetalt kontant kr. 33.100,05 før afregningen, og at der efter hjemkomsten er afregnet kr. 22.980,92 til ministeriet. Når der tages hensyn til prisen til flybillet på ca. 3.000 kr., er der således ud over de 57.069,52 kr. brugt formentlig yderligere ca. 7.000 kr. af skatteydernes penge under Parisopholdet.

Fremskridtspartiet har den opfattelse, at staten – og dermed folkettinget – skal blande sig så lidt

som muligt i borgenes privatliv og private handlinger. Enhver – også regeringens medlemmer – bør have lov til at anvende sine private midler præcis så fornuftigt eller ufornuftigt, som vedkommende har lyst til. Ritt Bjerregaards luksustilbøjeligheder ville derfor også være folkettinget aldeles uvedkommende, hvis de ikke skulle finansieres af skatteyderne, således som Ritt Bjerregaard synes at have ment.

Det er krænkende for folkestyrets værdighed, at en ministers private ødsleritilbøjeligheder kan gøre det nødvendigt, at et lovforslag som nærværende overhovedet skal fremsættes og behandles af folkettinget. Passivitet fra folkettingets side ville imidlertid være endnu værre: den ville kun kunne tolkes som et tegn på ligegyldighed over for ministrenes anvendelse af offentlige midler.

Fremskridtspartiet har ikke med nærværende lovforslag taget stilling til de politiske konsekvenser af sagen, som statsministeren har truffet ved at afskedige Ritt Bjerregaard. Derimod har fremskridtspartiet lagt vægt på, at statsministeren har skønnet, at Ritt Bjerregaard har brugt 20.000 kr. mere end forsvarligt, og at statsministeren har forlangt, at Ritt Bjerregaard skal indbetale dette beløb til statskassen. Med vedtagelsen af nærværende lovforslag skabes der et klart og entydigt retsgrundlag for, at statsministerens krav kan gennemføres. Vedtagelsen af lovforslaget vil derudover tilskynde nuværende og kommende ministre til at udvise større påpasselighed med skatteydernes midler.

Som bilag til lovforslaget er optrykt

- 1) finansministeriets cirkulære af 6. juli 1978 om godtgørelse af udgifter ved tjenesterejser i udlandet, §§ 5 og 6,
- 2) udenrigsministeriets skrivelse af 14. december 1978 til undervisningsministeriet og
- 3) genpart af indberetning af 24. november 1978 fra den danske ambassade i Paris til udenrigsministeriet.